

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.1.2003
KOM(2003) 1 endelig

2003/0001 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF om
minimumsuddannelsesniveaet for søfartserhverv**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND OG MÅL

Da uddannelse af søfarende spiller en afgørende rolle, når det drejer sig om at bevare sikkerhed til søs og beskytte havmiljøet, foreslog Europa-Kommissionen i 1993 et direktiv med henblik på at sikre samtidig og ensartet anvendelse i Fællesskabet af de internationale krav til uddannelse og udstedelse af beviser, som blev vedtaget af den internationale søfartsorganisation (IMO) i forbindelse med konventionen om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold af 1978 (STCW-konventionen). Direktiv 94/58/EF blev derefter vedtaget af Rådet den 22. november 1994¹.

STCW-konventionen blev revideret i 1995, hvorefter direktivet blev betydeligt ændret efter et forslag, der blev forelagt af Kommissionen i 1996, og som blev vedtaget af Rådet den 25. maj 1998². Formålet med revisionen var at indføre de nye krav i STCW-konventionen og navnlig at fastsætte en specifik procedure samt kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af beviser for erhvervskompetence, der var udstedt af tredjelande. Det generelle mål med proceduren var at sikre, at ikke-EU-søfolk er uddannet mindst i henhold til de internationale uddannelseskrav i STCW-konventionen.

For at gøre disse bestemmelser helt klare, foreslog Kommissionen i 2000 at foretage en retlig konsolidering af direktiv 94/58/EF. Europa-Parlamentet og Rådet vedtog derfor direktiv 2001/25/EF den 4. april 2001³. Dette direktiv afløser de to tidligere direktiver, som indgår i det, samtidig med at det fuldt ud bevarer deres substans og indhold.

Artikel 22, stk. 2, i det konsoliderede direktiv fastsætter revision af de procedurer og kriterier, der foreligger i bilag 2 til direktivet, idet disse procedurer og kriterier skal anvendes af medlemsstaterne med henblik på anerkendelse, ved påtegning, af erhvervscertifikater, der er udstedt af tredjelande. I henhold til direktivets betingelser, skal enhver ændring af dette direktiv godkendes af Rådet og Europa-Parlamentet på grundlag af et forslag forelagt af Kommissionen før 25. maj 2003.

I denne sammenhæng og under hensyntagen til de problemer, der har vist sig ved anvendelse af bestemmelserne i direktivet i forbindelse med proceduren til anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, mener Kommissionen, at denne procedure bør forenkles og ændres. Formålet med denne revision er at fastsætte et effektivt og pålideligt system på fællesskabsplan til anerkendelse af beviser for erhvervskompetence, som er udstedt uden for Den Europæiske Union, og som er beregnet til rekruttering af dygtige besætninger fra tredjelande til Fællesskabets skibe.

Kommissionen mener endvidere, at det er hensigtsmæssigt at bringe direktivet på linje med de internationale konventioner, der fastlægger sproglige krav for udstedelse af beviser til søfarende samt for kommunikation mellem skibet og myndighederne på land.

¹ EFT L 319 af 12.12.1994.

² Rådets direktiv 98/35/EF af 25. maj 1998 om ændring af direktiv 94/58/EF om minimumsuddannelsesniveauer for søfarterhverv, EFT L 172 af 17.6.1998.

³ EFT L 136 af 18.5.2001.

Nærværende forslag til direktiv indeholder en ændring til direktiv 2001/25/EF med henblik på at:

- Forbedre, styrke og forenkle den eksisterende procedure til anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, ved at indføre et system omfattende fællesskabsomspændende anerkendelse af tredjelande, der overholder STCW-konventionens minimumskrav.
- Indføre specifikke procedurer til udvidelse af og inddragelse af den fællesskabsomspændende anerkendelse af tredjelande, samt løbende overvågning af tredjelandenes overholdelse af de relevante krav i STCW-konventionen.
- Ajourføre direktivet hvad angår sproglige krav med henblik på udstedelse af beviser til søfolk og kommunikation mellem skibet og myndighederne på land på linje med de relevante krav i STCW-konventionen og den internationale konvention for sikkerhed for menneskeliv på søen af 1974 i ændret form (SOLAS-konventionen).
- Skabe en specifik ændringsprocedure med henblik på at tilpasse direktivet til fremtidige ændringer i fællesskabsret.

2. BERETTIGELSE AF DEN FORESLÅEDE FORANSTALTNING

Dette direktiv fastsætter en procedure for anerkendelse af erhvervskompetencegivende beviser for søfolk, som er udstedt af tredjelande. I henhold til denne procedure kan søfolk, der er indehavere af sådanne beviser, arbejde om bord på skibe, der fører en medlemsstats flag, hvis der er truffet en beslutning ved den af direktivet fastsatte procedure. Dette betyder, at procedurens anvendelse er et ufravigeligt krav for, at en ikke-EF-sømand kan ansættes på et EF-skib. Gennemførelsen af denne procedure viste sig særlig vanskelig, og der viste sig at være mange fortolkningsproblemer hele vejen igennem.

I overensstemmelse med den nuværende procedure skal en medlemsstat, når den ved påtegning anerkender et bevis, der er udstedt af et tredjeland, og efter at have verificeret, om tredjelande overholder kravene i STCW-konventionen meddele Kommissionen hvilke certifikater, det har anerkendt eller har til hensigt at anerkende. Kommissionen informerer andre medlemsstater om den indsendte meddelelse. På baggrund af denne meddelelse skal Kommissionen og medlemsstaterne vurdere sagen og kan rejse indsigelse vedrørende beslutningen om anerkendelse i hvilket tilfælde Kommissionen henviser sagen til proceduren i artikel 23, stk. 2 i direktivet vedrørende udvalgsprocedurer.

Et af de største problemer, som blev identificeret ved anvendelse af de relevante bestemmelser i direktivet, er mangelen på en definition af indholdet i de meddelelser, som medlemsstaterne indsender til Kommissionen. Indholdet af meddelelserne varierede således betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden, og de vurderinger, der blev udført af Kommissionen og medlemsstaterne blev ikke altid foretaget på samme måde.

Som tidligere forklaret, kan ingen individuel anerkendelse af beviser valideres uden godkendelse gennem den procedure, der er fastsat i direktivet. Hver enkelt medlemsstat må derfor træffe en særskilt beslutning, når den har til hensigt at anerkende et bevis, der er udstedt af et tredjeland. Det er en individuel beslutning, som kun vedrører den ansøgende medlemsstat. Dette betyder, at hvis en anden medlemsstat ønsker at anerkende beviser, der er udstedt af samme land, må den udføre sin egen undersøgelse og indsende sagen med henblik på godkendelse gennem proceduren.

Det er derfor indlysende, at der må foretages en ny vurderingsprocedure igen og igen af Kommissionen og af medlemsstaterne for samme tredjeland. Dette betyder utvivlsomt en unødvendig bebyrdelse af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene.

Kommissionen mener derfor, at tredjelandes overholdelse af de internationale krav til uddannelse og udstedelse af beviser til søfolk kan vurderes mere effektivt, hvis det sker på harmoniseret og centraliseret måde. Kommissionen mener derfor, at den nuværende procedures mangler kan afhjælpes ved hjælp af et system omfattende fællesskabsomfattende anerkendelse af tredjelande på linje med kravene i STCW-konventionen.

Den nye procedure, som Kommissionen foreslår, (specificeret under punkt 4.3) bygger på anerkendelse af et tredjeland efter evaluering af søfartsuddannelse og udstedelse af beviser i stedet for anerkendelse af et individuelt bevis, således som det sker under den nuværende procedure. I henhold til den foreslåede procedure udfører Kommissionen vurderingen af medlemsstaternes anmodninger om anerkendelse med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (agenturet). Efter denne vurdering træffes beslutningen om anerkendelse af Kommissionen gennem "udvalgsproceduren" og den er gyldig i fem år. Beslutninger om anerkendelse af erhvervskompetencegivende beviser, som er blevet vedtaget i henhold til den nuværende procedure, forbliver gyldige.

Anerkendelsen er således en fællesskabsomfattende anerkendelse af et tredjeland system og procedurer. Da beslutningen træffes på fællesskabsplan, udgør den grundlaget for medlemsstaternes anerkendelse, ved påtegning, af beviser fra dette land uden yderligere vurdering.

Det er således indlysende, at de foreslåede ændringer hindrer, at evalueringsarbejdet foretages flere gange, samtidig med, at en kompetent undersøgelse af overholdelse af internationale krav sikres. Da beslutningerne om anerkendelse er gyldige i hele Fællesskabet, behøver de andre medlemsstaternes myndigheder ikke foretage yderligere vurdering. Disse ændringer er derfor berettigede.

De nuværende bestemmelser muliggør endvidere ikke opfølgning af de beslutninger der træffes i henhold til proceduren og overvågning af de tredjelande, hvor søfolk, der ansættes på Fællesskabets skibe, kommer fra. Kommissionen mener, at det for at sikre, at søfolk med beviser fra tredjelande er uddannede og har modtaget beviser i henhold til de internationale krav, er hensigtsmæssigt at skabe et fleksibelt system, som kan reagere og handle over for uforudseelige ændringer af situationen i et tredjeland. Det skal således være muligt at forlænge og inddrage anerkendelser. Endvidere gør regelmæssig overvågning af de anerkendte lande, ved hjælp af hyppige, centraliserede og kompetente vurderinger af overholdelse, det muligt at bekræfte, om tredjelandets overholdelsesplan opretholdes. Agenturet kan spille en central rolle i det vurderingsarbejde, der foregår i begge tilfælde.

Kommissionen mener endvidere, at det er hensigtsmæssigt at supplere direktivets eksisterende bestemmelser om sproglige krav for erhvervskompetencegivende beviser, der udstedes af medlemsstaterne, samt påtegning, der attesterer udstedelse af beviser, med de relevante STCW-krav for at sikre overensstemmelse med konventionens relevante krav og at ajourføre de eksisterende bestemmelser i direktivet forbundet med sproglige krav vedrørende kommunikation mellem skibet og myndighederne på land på linje med de relevante krav i SOLAS-konventionen.

Endelig er det nødvendigt at sikre, at direktivet er fleksibelt nok til at ajourføre bestemte artikler i forhold til fremtidige udviklinger i fællesskabsret.

3. FORSLAGETS INDHOLD

Forslaget indeholder en artikel, som specificerer de foreslåede ændringer til direktivets eksisterende bestemmelser samt tre andre artikler, som sikrer de nye krav anvendelse og deres gennemførelse i national ret.

4. SÆRLIGE BETRAGTNINGER

4.1. Sprogkrav for beviserne og de påtegninger, der attesterer udstedelse af et bevis (artikel 1, stk. 1 og 2.)

Direktiv 2001/25/EF fastsætter, at erhvervskompetencegivende beviser skal udstedes på det udstedende lands officielle sprog, mens det ikke indeholder nogen bestemmelser vedrørende det sprog, der anvendes til medlemsstaternes påtegninger med henblik på at attestere udstedelse af nationale certifikater. Kommissionen foreslår, for at sikre overensstemmelse med de internationale krav til bevisudstedelse, at indføje en henvisning til de relevante krav i STCW-konventionen⁴ i de eksisterende relevante bestemmelser.

4.2. Sprogkrav vedrørende kommunikation mellem skibet og myndighederne på land (artikel 1, stk. 3)

Direktivets nuværende bestemmelser fastsætter, at kommunikation mellem skibet og myndighederne på land foregår enten på et fælles sprog eller på myndighedens sprog. For at sikre overensstemmelse med de internationale krav foreslår Kommissionen at ajourføre direktivets eksisterende bestemmelser ved at indføje en henvisning til de relevante krav i SOLAS-konventionen⁵.

4.3. Procedure for anerkendelse af behørigt erhvervskompetencegivende beviser, der er udstedt af tredjelande (artikel 1, stk. 4)

I betragtning af de problemer, der opstod ved anvendelse af den nuværende procedure for anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, der leverer arbejdskraft, foreslår Kommissionen en ny centraliseret og harmoniseret metode, der medfører fællesskabsomspændende anerkendelse af tredjelande. Følgende procedurer foreslås:

Når en medlemsstat har til hensigt ved påtegning at anerkende beviser, der er udstedt af et tredjeland, indsender den en ansøgning om anerkendelse til Kommissionen. Anmodningen vedlægges bevis for overholdelse af de i bilag II, del A, fastsatte kriterier. Kommissionen foretager derefter, bistået af agenturet, en vurdering af tredjelandets søfartsuddannelse og bevisudstedelse. Denne vurdering tager tilbørligt hensyn til de oplysninger, den ansøgende

⁴ Regel I/2, stk. 1, og artikel VI, stk. 1 i STCW-konventionen kræver oversættelse af beviser og påtegninger til engelsk, hvis originalsproget ikke er engelsk og *hvis det anvendte sprog ikke er engelsk, skal [påtegningen] indeholde en oversættelse til dette sprog.*

⁵ Regel 14, stk. 4, i kapitel V af SOLAS-konventionen fastsætter at ...Engelsk anvendes på broen som arbejdssproget for sikkerhedskommunikationer fra broen til land medmindre de personer, der deltager i kommunikationen, taler et andet fælles sprog end engelsk. Denne bestemmelse trådte i kraft 1. juli 2002.

medlemsstat forelægger om tredjelandets overholdelse af kriterierne i bilaget. Beslutningen om anerkendelse af det pågældende tredjeland træffes på grundlag af udvalgsproceduren af Kommissionen inden for tre måneder efter medlemsstatens indsendelse af begrundet anmodning.

Hvis et tredjeland anerkendes gennem denne procedure, er den relevante beslutning gyldig i hele Fællesskabet i fem år. Medlemsstater, der ønsker at påtage behørig beviser, der er udstedt af dette land, kan foretage påtegninger uden yderligere vurdering af tredjelandets præstation eller yderligere indsendelse af ansøgninger til Kommissionen.

4.4. Procedure for forlængelse af anerkendelsen (artikel 1, stk. 5, ny artikel 18a)

Da direktivet ikke indeholder nogen krav om anerkendelsens gyldighedsperiode eller opfølgning af de relevante beslutninger, der er truffet af medlemsstaterne, ved den fælles procedure, foreslår Kommissionen en specifik procedure til forlængelse af beslutningerne om anerkendelse, hvis dette er relevant.

Kommissionen træffer dette initiativ, før gyldighedsperioden udløber for det enkelte tredjeland, som har modtaget anerkendelse gennem den nye procedure. Kommissionen genvurderer med agenturets bistand anerkendelsen af det pågældende tredjeland på grundlag af oplysninger om tredjelandets overholdelse af konventionens krav siden den tidligere beslutning samt på grundlag af resultaterne af den regelmæssige vurdering, der udføres af Kommissionen hvert femte år (se punkt 4.6).

Beslutningen om forlængelse af anerkendelsen træffes af Kommissionen senest en måned før gyldighedsperioden udløber ved udvalgsproceduren.

4.5. Procedure for inddragelse af anerkendelsen (artikel 1, stk. 5, ny artikel 18b)

Erfaringen viser, at systemer og procedurer for søfartsuddannelse og udstedelse af beviser i tredjelande kan variere betydeligt i et meget kort tidsrum. Forslaget indfører derfor en procedure til inddragelse af anerkendelse af tredjelande, der ikke fuldstændigt opfylder kravene i STCW-konventionen.

Inddragelse af et tredjelandets anerkendelse forekommer, når der er klare beviser for, at det pågældende tredjelandets systemer for søfartsuddannelse og bevisudstedelse ikke overholder kravene i STCW-konventionen. Initiativet kommer fra en medlemsstat eller fra Kommissionen, når der er tungtvejende grunde til at mene, at et anerkendt tredjeland ikke længere respekterer konventionens krav.

Hvis initiativet kommer fra en medlemsstat, informerer den pågældende medlemsstat Kommissionen og de andre medlemsstater om sin beslutning om at inddrage påtegning af beviser, der er udstedt af dette tredjeland med dokumenteret begrundelse af beslutningen. Kommissionen undersøger med agenturets bistand sagen og henviser den til udvalgsproceduren. Beslutningen skal træffes inden for to måneder at regne fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat informerede Kommissionen og de andre medlemsstater om sin beslutning om at inddrage de relevante påtegninger. Hvis initiativet træffes af Kommissionen, henvises sagen ligeledes til udvalgsproceduren med henblik på behandling og hensigtsmæssig handling.

4.6. Regelmæssig overvågning af de anerkendte tredjelandes overholdelse af kravene (artikel 1, stk.5, ny artikel 18c)

Denne artikel indfører regelmæssig overvågning af de tredjelande, som er blevet anerkendt, for at efterprøve, om systemer og procedurer til uddannelse og bevisudstedelse er på linje med de relevante krav i STCW-konventionen. Dette skal gælde for hele Fællesskabet, og denne regelmæssige genvurdering foretages derfor af Kommissionen med agenturets bistand. Den udføres mindst hvert femte år at regne fra datoen for beslutningen om anerkendelse af det enkelte tredjeland. Resultatet af denne vurdering forelægges i en rapport, som Kommissionen henvender til medlemsstaterne.

4.7. Ændringsprocedurer (artikel 1, stk .6)

Denne artikel indfører en ændringsprocedure med henblik på tilpasning af bestemmelserne til relevante fremtidige ændringer i fællesskabsret. Enhver sådan ændring skal godkendes gennem udvalgsproceduren.

4.8. Kriterier for anerkendelse af tredjelande (artikel 1, stk.7)

Bilag II til direktivet fastsætter to sæt procedurer og kriterier: a. procedurer og kriterier vedrørende anerkendelse af beviser og b. kriterier for akkreditering eller godkendelse af søfartsskoler og søfartsuddannelsesprogrammer og -kurser i tredjelande. Direktivet kræver, at alle disse procedurer og kriterier anvendes med henblik på anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande.

I betragtning af de administrative og finansielle byrder forbundet med vurdering af de enkelte søfartsskoler i tredjelande foreslår Kommissionen, at disse kriterier udelades fra direktivet. Som tidligere forklaret modtager et tredjeland anerkendelse i henhold til den nye procedure efter en vurdering af dets søfartssystemer og -procedurer. Anerkendelsen omfatter derfor alle de søfartsskoler, der er akkrediteret af tredjelande, og der er derfor intet behov for medlemsstaternes individuelle godkendelse af individuelle skoler. Kriterierne for anerkendelse af beviser, der udstedes af tredjelande, bibeholdes dog i forslaget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁶,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁸,

i overensstemmelse med proceduren i artikel 251 i traktaten⁹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. april 2001 om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv¹⁰ definerer minimumskrav for uddannelse, sønæring og vagthold for søfolk, der arbejder om bord på Fællesskabets skibe. Disse krav bygger på de krav, der er godkendt af den internationale søfartsorganisations (IMO) konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold af 1978, som ændret ("STCW-konventionen").
- (2) Det er af afgørende vigtighed at sikre, at søfolk med beviser, der er udstedt af tredjelande, og som arbejder om bord på Fællesskabets skibe, har et kompetenceniveau, der svarer til det, konventionen kræver. Direktiv 2001/25/EF fastsætter procedurer og fælles kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande.
- (3) Direktiv 2001/25/EF fastsætter, at der skal foretages en genvurdering af procedurerne og kriterierne for anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, og godkendelse af søfartsskoler og søfartsuddannelse og uddannelsesprogrammer og -kurser i lyset af erfaringerne ved anvendelse af dette direktiv.

⁶ EFT C ..., ..., s. ...

⁷ EFT C ..., ..., s. ...

⁸ EFT C ..., ..., s. ...

⁹ EFT C ..., ..., s. ...

¹⁰ EFT L 136 af 18.5.2001, s. 136.

- (4) Den praktiske gennemførelse af direktiv 2001/25/EF har vist, at nogle tilpasninger af disse procedurer og kriterier i høj grad kan bidrage til anerkendelsessystemets pålidelighed og samtidig forenkle medlemsstaternes forpligtelse til overvågning og indberetning.
- (5) Tredjelandes overholdelse af bestemmelserne i STCW-konventionen kan vurderes mere effektivt, hvis dette gøres harmoniseret. Kommissionen bør derfor overdrages denne opgave på hele Fællesskabets vegne.
- (6) For at sikre, at et land, der er anerkendt, fortsat fuldt ud opfylder STCW-konventionens krav, bør anerkendelsen tages op til fornyet gennemgang regelmæssigt og forlænges, hvis hensigtsmæssigt. Anerkendelse af et tredjeland, der ikke opfylder STCW-konventionens krav, bør inddrages indtil manglerne er afhjulpet.
- (7) Beslutninger om at forlænge eller inddrage anerkendelse kan træffes mere effektivt, hvis de træffes harmoniseret og centralt på fællesskabsplan. Kommissionen bør derfor overdrages disse opgaver på hele Fællesskabets vegne.
- (8) Løbende overvågning af anerkendte tredjelandes overholdelse kan udføres mere effektivt, hvis det foregår harmoniseret og centralt.
- (9) En af de opgaver, der pålægges Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (agenturet) er at bistå Kommissionen ved dennes udførelse af enhver opgave, den pålægges i henhold til fællesskabsret vedrørende uddannelse af søfarende, sønæring og vagthold.
- (10) Agenturet bør derfor bistå Kommissionen ved udførelse af dennes opgaver vedrørende udstedelse af, forlængelse af og inddragelse af anerkendelse af tredjelande. Den bør også bistå Kommissionen ved overvågning af tredjelandes overholdelse af kravene i STCW-konventionen.
- (11) STCW-konventionen specificerer sprogkrav for beviser og påtegninger, der attesterer udstedelse af et bevis. De eksisterende bestemmelser i direktiv 2001/25/EF bør bringes på linje med de relevante krav i konventionen.
- (12) Den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen af 1974, som ændret (SOLAS-konventionen) fastsætter sprogkrav for sikkerhedskommunikationer fra bro til land. Direktiv 2001/25/EF bør ajourføres i henhold til de senere ændringer til konventionen, som trådte i kraft den 1. juli 2002.
- (13) Der må fastsættes procedurer for tilpasning af dette direktiv til fremtidige ændringer i fællesskabsret.
- (14) Direktiv 2001/25/EF ændres derfor -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2001/25/EF ændres således:

(1) Artikel 5 ændres således:

(a) stk. 3 erstattes med følgende:

“3. Beviset udstedes i henhold til regel I/2, stk. 1, i STCW-konventionen.”

(b) i stk. 5 tilføjes følgende sætning:

“Påtegninger foretages i overensstemmelse med artikel VI, stk. 2, i STCW-konventionen.”

(2) I artikel 17, erstattes stk. (e) med følgende:

“ (e) At der er passende kommunikationsmuligheder mellem skibet og myndighederne på land. Denne kommunikation foretages i overensstemmelse med kapitel 5, regel 14, stk. 4 i SOLAS-konventionen.”

(3) I artikel 18, erstattes stk. 3 med følgende:

“3. Søfarende, der ikke er i besiddelse af de i artikel 4 omhandlede beviser, kan opnå ret til at gøre tjeneste på skibe, som fører en medlemsstats flag, hvis der er truffet afgørelse om anerkendelse af deres behørigt bevis under anvendelse af nedenstående procedure:

(a) En medlemsstat, som har til hensigt ved påtegning at anerkende behørigt beviser, der er udstedt af tredjelande, til en skibsfører, officer eller radiooperatør med henblik på tjeneste på skibe, der fører dets flag, skal indsende en anmodning om anerkendelse af det pågældende tredjeland til Kommissionen ledsaget af fuldstændige oplysninger om, og bevis for, overholdelse af kriterierne i bilag II.

Kommissionen udfører med agenturets bistand en vurdering af uddannelses- og bevisudstedelsessystemerne i det tredjeland, som anerkendelsesansøgningen vedrører, for at verificere, om det pågældende land opfylder alle kravene i STCW-konventionen.

(b) Kommissionen træffer beslutning om anerkendelse af et tredjeland i overensstemmelse med den procedure, der er anført i artikel 23, stk. 2, inden for tre måneder at regne fra datoen for anmodning om anerkendelse. Anerkendelsen er gyldig i fem år. Den medlemsstat, der har indsendt anmodningen, træffer passende foranstaltninger for at gennemføre beslutningen.

(c) En medlemsstat kan for de skibe, der fører dets flag, beslutte at påtegne beviser, der er udstedt af tredjelande, som er anerkendt af Kommissionen.

(d) Hvis et tredjeland er blevet anerkendt af Kommissionen, og hvis IMO's komité for sikkerhed til søs efter at have udført sin evaluering ikke har kunnet konstatere, at det pågældende tredjeland overholder bestemmelserne i STCW-konventionen fuldt og helt, skal Kommissionen tage sin anerkendelse af det pågældende land op til revision i overensstemmelse med proceduren i artikel 23, stk. 2. Den pågældende medlemsstat skal

træffe passende foranstaltninger til at gennemføre den beslutning, der træffes i medfør af den nævnte procedure.

(e) Kommissionen udarbejder og ajourfører en fortegnelse over de tredjelande, der er anerkendt. Fortegnelsen offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, serie C.

(4). Følgende tilføjes som artikel 18a, 18b og 18c:

“Artikel 18a

Før den i artikel 18, stk. 3, litra b) anførte gyldighedsperiode udløber, genvurderer Kommissionen med agenturets bistand anerkendelsen af det pågældende tredjeland for at efterprøve, om det pågældende land stadig opfylder kravene i STCW-konventionen og beslutte, om anerkendelsen bør forlænges.

Når Kommissionen træffer beslutning om, hvorvidt et tredjlands anerkendelse skal forlænges, tager den hensyn til alle oplysninger vedrørende det pågældende lands overholdelse af STCW-konventionen, navnlig resultaterne af den vurdering, der foretages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18c, stk. 1. Der tages også hensyn til rapporterne i henhold til artikel 18c, stk. 3.

Beslutningen om forlængelse af anerkendelse træffes i henhold til den i artikel 23, stk. 2, anførte procedure senest en måned før anerkendelsens gyldighed udløber.

Artikel 18b

1. Når en medlemsstat og Kommissionen mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, henviser Kommissionen sagen til det i artikel 23 anførte udvalg, se dog de i bilag II, afsnit A, specificerede kriterier.

2. Når en medlemsstat inddrager påtegning af beviser, der er udstedt af et tredjeland, skal den øjeblikkelig meddele Kommissionen og de andre medlemsstaterne sin beslutning med underbyggede begrundelser.

3. Kommissionen genvurderer med agenturets bistand anerkendelsen af det pågældende tredjeland for at efterprøve, om det pågældende land ikke har opfyldt kravene i STCW-konventionen.

4. Beslutningen om inddragelse af anerkendelsen træffes i overensstemmelse med den i artikel 23, stk. 2, anførte procedure inden for to måneder efter datoen for medlemsstatens meddelelse. De pågældende medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at gennemføre beslutningen.

Artikel 18c

1. De tredjelande, der er blevet anerkendt i henhold til den i artikel 18, stk. 3, litra b), anførte procedure, vurderes regelmæssigt og mindst hvert femte år af Kommissionen med agenturets bistand med henblik på at efterprøve, om de opfylder de relevante kriterier i bilag II.

2. Ved udvælgelse af tredjelande, der skal vurderes, henvender Kommissionen særlig opmærksomheden på resultaterne i henhold til havnestatskontrol i henhold til artikel 20 samt rapporterne i henhold til afsnit A-I/7 i STCW-koden.

3. Kommissionen forelægger medlemsstaterne en rapport om resultaterne af vurderingen.”

(5) Følgende sætning tilføjes artikel 22, stk. 1:

“Dette direktiv kan også ændres efter samme procedure for at relevante ændringer til fællesskabslovgivningen kan finde anvendelse i dette direktiv”.

(6) Bilag II ændres i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [...]. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1. nævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter dets offentliggørelse i *e De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Bilag II til direktiv 2001/25/EF udskiftes med følgende:

“BILAG II

KRITERIER FOR ANERKENDELSE AF TREDJELANDE, DER HAR UDSTEDT ET BEVIS, ELLER UNDER HVIS MYNDIGHED ET BEVIS ER UDSTEDT, SOM ANFØRT I ARTIKEL 18, STK. 3, LITRA a.

A. Tredjelande, for hvilke IMO's komité for sikkerhed til søs har bekræftet, at de har meddelt oplysninger, som viser, at de relevante bestemmelser i STCW-konventionen er blevet givet fuld virkning.

1. Tredjelandet skal være aftalepart til STCW-konventionen.
2. IMO's komité for sikkerhed til søs skal have fastslået, at tredjelandet har vist, at det har givet fuld virkning til bestemmelserne i STCW-konventionen.
3. Medlemsstaten skal ved hjælp af alle nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, have konstateret, at kravene vedrørende uddannelse og kvalifikationer, udstedelse og påtegning af beviser og registrering fuldt ud er overholdt, og at der er udarbejdet et kvalitetsstyringssystem i henhold til kravene i reglement 1/8 i STCW-konventionen.
4. Medlemsstaten er ved at forhandle en aftale med den pågældende medlemsstat om, at der straks vil blive givet meddelelse om enhver vigtig ændring vedrørende uddannelse og bevisudstedelse, der foretages i overensstemmelse med STCW-konventionen.
5. Medlemsstaten har indført foranstaltninger for at sikre, at søfarende, som med henblik på anerkendelse fremlægger beviser for funktioner på ledelsesniveau, har tilstrækkeligt kendskab til den del af medlemsstatens søfartslovgivning, som er relevant for de arbejdsopgaver, de har ret til at udføre.
6. Hvis en medlemsstat ønsker at supplere overholdelsesvurderingen for et tredjeland ved at vurdere bestemte søfartsskoler, sker dette i henhold til bestemmelserne i afsnit A-I/6 i STCW-koden.

B. Tredjelande, for hvilke komitéen for sikkerhed til søs ikke har bekræftet, at de har meddelt oplysninger, som viser, at de har givet de relevante bestemmelser i STCW-konventionen fuld virkning.

1. Hvis komitéen for sikkerhed til søs stadig er i færd med at påvise, at tredjelandet har vist, at bestemmelserne i STCW-konventionen er blevet givet hel og fuld virkning, gælder følgende bestemmelser:

Tredjelandet skal meddele den medlemsstat, der ønsker at anerkende behørigt beviser, der er udstedt af det pågældende tredjeland eller under det pågældende tredjelands myndighed:

- (i) teksten til love, anordninger, bekendtgørelser, reglementer og andre bestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af STCW-konventionen

(ii) nærmere enkeltheder om uddannelseskursers indhold og varighed, herunder en klar fremstilling af den politik, der følges med hensyn til uddannelse, eksamen, kompetencebedømmelse og bevisudstedelse

(iii) national eksamen og andre krav for hver type bevis, der udstedes i overensstemmelse med SCTW-konventionen

(iv) et tilstrækkeligt antal eksemplarer af beviser udstedt i overensstemmelse med STCW-konventionen

(v) oplysninger og statslig regulering

(vi) en kortfattet forklaring af de retlige og administrative foranstaltninger, der er fastsat og truffet for at sikre overensstemmelse specielt vedrørende uddannelse og bedømmelse samt udstedelse og registrering af beviser

(vii) en kortfattet oversigt over de procedurer, der følges ved tilladelse, akkreditering eller godkendelse af uddannelse og eksamener, og kompetencebedømmelser, der kræves i henhold til STCW-konventionen, de hertil knyttede betingelser og en liste over de tilladelser, akkrediteringer og godkendelser, der er givet.

2. Medlemsstaterne sammenligner de meddelte oplysninger med alle relevante krav i STCW-konventionen for at sikre, at bestemmelserne i STCW-konventionen er givet fuld virkning.

3. Medlemsstaten skal ved hjælp af alle nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, have konstateret, at kravene vedrørende uddannelse og kvalifikationer, udstedelse og påtegning af beviser og registrering fuldt ud er overholdt, og at der er udarbejdet et kvalitetsstyringssystem i henhold til kravene i reglement 1/8 i STCW-konventionen.

Afsnit A. 4, 5 og 6 er også gældende i denne procedure.

FINANSIERINGSERKLÆRING

Handlingens betegnelse: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. April 2001 om minimumsuddannelsesniveaueet for søfartserhverv

Gennemførelsesmetoder

Den foreslåede handling gennemføres af Kommissionen med anvendelse af eksternt personale. Det Europæiske Agentur for Sikkerhed til Søs bistår Kommissionen ved udførelse af de opgaver, den pålægges ved den foreslåede foranstaltning i henhold til den forordning, der er vedtaget om oprettelse af dette agentur (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed).

Finansiell betydning for budgettet

Dette forslag har ingen direkte finansielle følger for Kommissionen. Hvad angår administrative udgifter skulle det eksisterende personale i GD TREN (en administrator på deltid med sekretærbistand og rejsebudget for forbindelse til Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed) være tilstrækkeligt.

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER NAVNLIIG SMÅ OG MELLEMLISTORE VIRKSOMHEDER(SMV'er)

FORSLAGETS BETEGNELSE

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. april 2001 om minimumsuddannelsesniveaulet for søfartserhverv.

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

KOM(2002)XXX

FORSLAGET

1. *Hvorfor er der, under hensyntagen til nærhedsprincippet, behov for EF-lovgivning på dette område, og hvad er de vigtigste målsætninger?*

Det væsentlige mål med forslaget er at ændre et eksisterende direktiv for at styrke og forenkle bestemte aspekter i bestemmelserne. Da forslaget skal revidere et eksisterende direktiv, er et direktiv den eneste form for fællesskabsforanstaltning, der kan anvendes.

VIRKNINGER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. *Hvem påvirkes af forslaget?*

– *hvilke virksomheder*

Skibsfartsselskaber, der driver skibsfart, har ansvaret for at sikre, at forpligtelserne i forslaget gives fuld og hel virkning.

– *hvor store virksomheder (de små og mellemstore virksomheders andel)*

Forskellige størrelser virksomheder påvirkes lige fra virksomheder, der kun ejer et skib, til virksomheder med langt større flåder.

– *er disse virksomheder beliggende i bestemte geografiske områder i Fællesskabet?*

I alle EU-medlemsstater, undtagen lande uden kyster. I princippet påvirkes dog alle medlemsstater, når de er flagstater.

3. *Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe for at overholde forslaget?*

Disse virksomhedssektorer skal træffe alle nødvendige skridt til at sikre, at søfolk, der ansættes på deres skibe, har behørig beviser i overensstemmelse med de procedurer, der fastsættes ved dette forslag.

4. *Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?*

– *for beskæftigelsen*

Der forventes ingen økonomiske virkninger for beskæftigelsen

– *for investeringer og oprettelse af nye virksomheder*

Der forventes ingen økonomiske virkninger for investering og oprettelse af nye virksomheder

– *for virksomhedernes konkurrenceevne*

Der forventes ingen økonomiske virkninger for virksomhedernes konkurrenceevne

5. *Indeholder forslaget foranstaltninger, som går ud på at tage hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige situation (begrænsede eller afvigende krav osv.)?*

Nej, der er ikke behov for sådanne foranstaltninger.

HØRING

6. Liste over organisationer, som er blevet hørt om forslaget, og som har fremført særlige synspunkter.

Organisationer, som på invitation var repræsenteret på et høringsmøde:

- European Community Shipowners' Association (ECSA) - Det Europæiske Fællesskabs Redersammenslutning
- European Transport Workers' Federation (ETF) - Føderationen af Europæiske Transportarbejdere

Oversigt over deres hovedsynspunkter:

Parterne støttede behovet for at revidere den eksisterende procedure til anerkendelse af erhvervskompetencegivende beviser, som udstedes af tredjelande, og erstatte denne procedure med et mere effektivt system, bestående af fællesskabsomfattende anerkendelse af tredjelande.

De går ind for den nye rolle, som Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed skal spille ved vurdering af systemerne til uddannelse inden for søfartserhverv og udstedelse af certifikater i de lande, der leverer den største arbejdskraft.

Der var ingen indsigelser fra parterne vedrørende forslaget om sprogligkrav til beviser og anerkendelse ved påtegning samt kommunikation mellem skibet og de landbaserede myndigheder.